

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2009.gada 21.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja K.Krastiņa,
tiesneši V.Endzelis un L.Vīnkalna,

piedaloties pieteicējas akciju sabiedrības „Liepājas autobusu parks” pārstāvim A.P. un atbildētāja pusē pieaicinātas iestādes Konkurences padomes pārstāvei I.Š.,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc akciju sabiedrības „Liepājas autobusu parks” pieteikuma par Konkurences padomes 2006.gada 28.jūnija lēmuma Nr.E02-61 (prot.Nr.40, 4.§) atcelšanu daļā, ar kuru akciju sabiedrībai „Liepājas autobusu parks” uzlikts naudas sods Ls 500 apmērā un uzlikts pienākums paziņot Konkurences padomei par uzliktā soda samaksu, sakarā ar akciju sabiedrības „Liepājas autobusu parks” apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 19.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 7.jūlijā Konkurences padome (turpmāk – Padome) saņēma Latvijas Brīvo arodbiedrību savienības Liepājas arodbiedrības centra 2005.gada 6.jūlija iesniegumu Nr.1-15/34, kurā lūgts izvērtēt, vai uzņēmējsabiedrības, kuras sniedz maršrutu taksometru pārvadājumu pakalpojumus Liepājā, nav pārkāpušas Konkurences likuma normas, savstarpēji vienojoties par braukšanas maksas palielināšanu no 2005. gada 1.jūlija no Ls 0,20 līdz Ls 0,25.

Padome 2005.gada 29.decembrī, pamatojoties uz Latvijas Brīvo arodbiedrību savienības Liepājas arodbiedrību centra iesniegumu, ierosināja lietu par Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkta iespējamo pārkāpumu Liepājas pilsētas maršruta taksometru komercsabiedrību darbībā.

[2] Ar Padomes 2006.gada 28.jūnija lēmumu Nr.E02-61 (prot.Nr.40, 4.§) „Par pārkāpuma konstatēšanu, tiesiskā pienākuma un naudas soda uzlikšanu” (turpmāk – Lēmums) konstatēts Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā aizlieguma pārkāpums un uzlikts, citstarp, akciju sabiedrībai (turpmāk –AS) „Liepājas autobusu parks” naudas sods Ls 500 apmērā, kā arī uzlikts pienākums paziņot Padomei par uzliktā soda samaksu.

Lēmums pamatots šādi.

[2.1] Pasažieru regulārie pārvadājumi ar maršrutu taksometru uzskatāmi par pasažieru regulārajiem pārvadājumiem, kuri netiek dotēti no valsts budžeta vai valsts speciālā budžeta, un tādejādi netiek regulēti. Saskaņā ar minēto un pamatojoties uz Autopārvadājumu likuma 39.panta ceturto daļu, braukšanas maksu (tarifus) par pasažieru pārvadājumiem ar maršruta taksometru nosaka pārvadātājs.

Maršruta taksometru maršrutu atklāšana, grozīšana, slēgšana, līgumu slēgšana ar komercsabiedrībām par maršrutu taksometru pakalpojumu sniegšanu ir pašvaldības kompetencē. Katrs pilsētas maršruts apkalpo noteiktu pilsētas teritoriju, minēto nosaka pašvaldības un pasažieru pārvadātāja noslēgtais līgums.

[2.2] Konkurences likuma 1.panta 7.punkta izpratnē par konkurentiem uzskatāmi divi vai vairāki tirgus dalībnieki, kas konkurē; par konkurenci – pastāvoša vai potenciāla ekonomiska (saimnieciskā) sāncensība starp diviem vai vairākiem tirgus dalībniekiem konkrētajā tirgū (Konkurences likuma 1.panta 6.punkts).

Par konkrēto ģeogrāfisko tirgu var uzskatīt Liepājas pilsētas teritoriju, jo konkurences apstākļi konkrētās preces tirgū ir pietiekami līdzīgi visiem tirgus dalībniekiem.

Tādēļ AS „Liepājas autobusu parks”, sabiedrība ar ierobežotu atbildību (turpmāk –SIA) „Centrdomnaremont”, SIA „Kings”, SIA „Dantes”, SIA „Liepājas tūre”, AS „Ass auto” ir uzskatāmi par konkurentiem (tirgus dalībniekiem, kas konkurē) Konkurences likuma 1.panta 7.punkta izpratnē.

[2.3] Saskaņā ar Konkurences likuma 1.panta 11.punktu vienošanās ir divu vai vairāku tirgus dalībnieku līgums vai saskaņota darbība, kurā tirgus dalībnieki piedalās (.). Par saskaņotu darbību ir uzskatāma jebkuras formas darbības, neatkarīgi no tā, kādā stadijā vienošanās atrodas, un vai tā ir vai tiks īstenota.

Savukārt saskaņā ar Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktu ir aizliegtas un kopš noslēgšanas brīža spēkā neesošas tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā, to skaitā, vienošanās par tiešu vai netiešu cenu vai tarifu noteikšanu jebkādā veidā vai to veidošanas noteikumiem, kā arī par tādas informācijas apmaiņu, kura attiecas uz cenām vai realizācijas noteikumiem.

Vienošanās starp konkurentiem, kuras mērķis ir kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci starp tiem, tai skaitā vienošanās par tiešu vai netiešu cenu vai tarifu noteikšanu jebkādā veidā vai to veidošanas noteikumiem, kā arī par tādas informācijas apmaiņu, kura attiecas uz cenām vai realizācijas noteikumiem, uzskatāma par horizontālā karteļa vienošanos (saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 19.novembra noteikumu Nr.862 „Kārtība, kādā nosakāms naudas sods par Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā un 13.pantā minētajiem pārkāpumiem” (turpmāk – Noteikumi Nr.862) 1.1.punktu).

[2.4] Visas sešas iepriekš minētās komercsabiedrības vērsušās pie Liepājas pilsētas domes ar vienotu iesniegumu par maršrutu taksometru tarifa – Ls 0,30 –

apstiprināšanu, gan arī laikrakstā „Kurzemes Vārds” ievietojušas kopīgu sludinājumu par braukšanas maksas tarifu paaugstināšanu no 2005.gada 1.jūlija (sludinājuma teksts attiecas uz visiem maršrutiem; neviena no sešām komercsabiedrībām nav atsevišķi ievietojuši sludinājumu par braukšanas maksas tarifu paaugstinājumu, kas paredzēts ar pašvaldību noslēgtajā līgumā, kā arī nav atsaukusi minēto sludinājumu laikrakstā).

Secināts, ka starp minētajām Liepājas maršrutu taksometru komercsabiedrībām ir notikusi informācijas par braukšanas maksas tarifu noteikšanu no 2005.gada 1.jūlija apmaiņa un vienošanās par cenu. Tādejādi Padome konstatējusi Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā aizlieguma pārkāpumu.

[2.5] Saskaņā ar Konkurences likuma 12.panta pirmo un trešo daļu, ja Padome konstatē tirgus dalībnieku darbības šā likuma 11.panta pārkāpumu, tā pieņem lēmumu par pārkāpuma konstatēšanu, tiesiskā pienākuma un naudas soda uzlikšanu, un konkurentiem naudas sodu var uzlikt līdz 10 (desmit) procentu apmēram no to pēdējā finanšu gada neto apgrozījuma katram, bet ne mazāk kā Ls 500 katram.

Padome, nosakot naudas soda apmēru, ņēmusi vērā pārkāpuma veidu, radītās vai iespējamās sekas un katra iesaistītā dalībnieka lomu pārkāpumā. Saskaņā ar Noteikumu Nr.862 17.punktu un 24.punktu, naudas sods AS „Liepājas autobusu parks” noteikts Ls 4000 apmērā.

Vienlaikus konstatēts, ka apstākļi, kuros izdarīts pārkāpums, būtiski atšķiras no citās lietās konstatētiem – pārkāpumu veicinājuši apstākļi, kas saistīti ar dažādu tiesību normu interpretāciju no atbildīgo institūciju puses. Tādēļ Padome uzskatīja, ka labums sabiedriskajām interesēm var tikt sasniegts ar mazāka naudas soda piemērošanu nekā aprēķinātais, jo privātpersonu tiesību aizskārumam jābūt samērīgam ar sabiedrības interešu ieguvumu. Naudas sods katram pārkāpējam noteikts Ls 500 apmērā.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, AS „Liepājas autobusu parks” (turpmāk – pieteicējs) vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu daļā par pieteicējam uzlikto naudas sodu Ls 500 apmērā un pienākumu paziņot Padomei par uzliktā soda samaksu.

Pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

[3.1] Nevar piekrist Padomes motivācijai tiesību normu piemērošanā, konstatējot neatļautu vienošanos tirgus dalībnieku starpā.

Ņemot vērā Autopārvadājumu likumā, likumā „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” un Ministru kabineta 2002.gada 26.februāra noteikumos Nr.84 „Pasažieru regulāro autopārvadājumu iekšzemes maršrutu atklāšanas, grozīšanas, slēgšanas un atļauju izsniegšanas kārtība” normu plašās interpretācijas iespējas, visi seši Liepājas pilsētas maršruta taksometru pārvadātāji vērsās Liepājas pilsētas domē, ar kuru noslēgts līgums par pasažieru pārvadājumiem ar maršruta taksometriem Liepājas pilsētā, ar lūgumu

paaugstināt braukšanas maksu maršruta taksometros Liepājas pilsētās, nosakot to Ls 0,30 apmērā.

Ņemot vērā to, ka iesnieguma apmierināšanas gadījumā lēmumu būtu pieņēmusi pašvaldība, t.i., kompetenta valsts pārvaldes iestāde, šādu iesniegumu pašvaldībai nevar uzskatīt par Konkurences likuma normu pārkāpumu

[3.2] Padome konstatēja, ka iesniegumu un sludinājuma tekstu laikrakstam „Kurzemes vārds” parakstījis un iesniedzis pārvadātājs SIA „Centrdomnaremont” valdes loceklis A.P. Tāpat SIA „Kurzemes vārds” rēķinu ir izrakstījusi un rēķinu apmaksu veikusi SIA „Centrdomnaremont”.

Nav pamata uzskatīt, ka šādas publikācijas ievietošana notikusi, vienojoties ar pieteicēju. Pieteicējs nekad nav veicis jebkādus maksājumus SIA „Centrdomnaremont” gan saistībā ar ievietoto sludinājumu, gan par jebkādiem citiem pakalpojumiem saistībā ar maršrutu taksometru darbību, kā arī pārējās administratīvajā lietā iesaistītās personas savos paskaidrojumos apgalvo, ka par šāda sludinājuma ievietošanu neko nav zinājušas.

[3.3] Fakts, ka pieteicējs nav ievērojis ar Liepājas pilsētas domi noslēgtā līguma 2.1.9.punktu, nevar būt par pamatu uzskatam par vienošanos tirgus dalībnieku starpā, jo šis līgums ir divpusējs un tā neievērošana no pieteicējas puses var radīt vienīgi sankcijas attiecībā pret pieteicēju, bet nevis būt par pamatu administratīvā akta izdošanai no Padomes puses.

[3.4] Par tarifa paaugstināšanu savā maršrutā pieteicējs pasažierus informēja, mikroautobusus redzamā vietā novietojot paziņojumus par gaidāmo tarifu maiņu.

[3.5] Apstākļi, ka Padome konstatējusi iespējamo sadarbību starp SIA „Kings” un SIA „Centrdomnaremont” attiecībā uz sludinājuma ievietošanu, nevar būt pamats nelabvēlīga administratīvā akta piemērošanai pieteicējam.

[4] Padome rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst, norādot uz šādiem apsvērumiem.

[4.1] Lēmumā konstatēts, ka pasažieru regulāro pārvadājumu ar maršrutu taksometru cenas Liepājas pilsētā ir tiesīgi noteikt paši pakalpojuma sniedzēji.

Lēmuma 5.2.punktā konstatēts, ka „Liepājas pilsētas domes 2005.gada 29.novembra vēstulei Nr.102245/1-24./92690 pievienota visu sešu komercsabiedrību, kuras Liepāja sniedz maršruta taksometru pārvadājumu pakalpojumus, vadītāju parakstīts kopīgs (2005.gada 13.aprīlī) iesniegums, Liepājas pilsētas domes Sabiedriskā transporta komisijai lūdzot apstiprināt maršrutu taksometru tarifu – Ls 0,30”. Saskaņā ar Lēmuma 2.6.punktā konstatēto, šāda pakalpojuma sniedzēju rīcība, lai paaugstinātu pakalpojuma cenas, nebija nepieciešama, jo cenu noteikšana ir pašu pakalpojumu sniedzēju prioritāte. Turklāt fakts, ka visas sešas komercsabiedrības, kuras Liepājā sniedz maršruta taksometru pārvadājumus un tādejādi ir konkurenti Konkurences likuma 1.panta septītā punkta izpratnē, nepārprotami liecina, ka to starpā tika panākta vienošanās par tarifu celšanu.

Pašvaldība lēmumus par maršrutu taksometru braukšanas tarifiem Liepājas pilsētā nepieņem, tādēļ pieteicēja arguments, ka pārvadātāji, kas veic pasažieru regulāros pārvadājumus ar maršrutu taksometriem Liepājā nav konkurenti, nav pamatots.

[4.2] Lai konstatētu, ka tirgus dalībnieku starpā ir notikusi informācijas apmaiņa par cenu, nav nepieciešams konstatēt, ka minēto sludinājumu laikrakstā iesniedza visas sešas komercsabiedrības, parakstot kopēju iesniegumu.

Vērtējot visus lietas apstākļus, var secināt, ka komercsabiedrību starpā pastāvēja vienošanās par cenu noteikšanu, un minētais sludinājums apstiprina šādas vienošanās pastāvēšanu. Turklāt neviena no sludinājumā minēto maršrutu apkalpojošām komercsabiedrībām to nav atsaukusi.

[4.3] Pieteicēja saistību pret Liepājas pilsētas domi (par tarifu izmaiņu paziņošanu) izpilde Lēmumā netika vērtēta kā pamats pārkāpuma konstatēšanai pieteicēja darbībās.

[4.4] Pieņemot Lēmumu, Padome ir pamatojusies uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem un izvērtējusi visu tās iegūto informāciju kopumā.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 19.augusta spriedumu pieteikums noraidīts.

Spriedums pamatots šādi.

[5.1] Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs ir pieļāvis Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā aizlieguma pārkāpumu.

Saskaņā ar Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktu ir aizliegtas un kopš noslēgšanas brīža spēkā neesošas tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā, to skaitā vienošanās par tiešu vai netiešu cenu vai tarifu noteikšanu jebkādā veidā vai to veidošanas noteikumiem, kā arī par tādas informācijas apmaiņu, kura attiecas uz cenām vai realizācijas noteikumiem.

Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs kopā ar vēl pieciem Liepājas pasažieru maršruta taksometru pārvadātājiem ir vienojies, ka no 2005.gada 1.jūlija Liepājas maršruta taksometru pārvadājumu cena tiks noteikta Ls 0,25 apmērā iepriekšējo Ls 0,2 vietā.

Pieteicējs noliedz, ka būtu piedalījies kādā vienošanās par cenu paaugstināšanu maršruta taksometru pārvadājumiem Liepājas pilsētā no 2005.gada 1.jūlija, un uzskata, ka nav veicis nekādas darbības, kas kavētu, ierobežotu vai deformētu konkurenci.

[5.2] Lai konstatētu, vai pieteicējs ir pieļāvis Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkta pārkāpumu, jākonstatē, vai pieteicējs ir vienojies ar pārējiem komersantiem, kas veic pasažieru maršruta taksometru pārvadājumus Liepājas pilsētā par cenu paaugstināšanu pasažieru pārvadājumiem no 2005.gada 1.jūlija.

[5.3] Saskaņā ar Konkurences likuma 1.panta 11.punktu vienošanās ir divu vai vairāku tirgus dalībnieku līgums vai saskaņota darbība, kurā tirgus dalībnieki

pedalās, kā arī lēmums, ko pieņēmusi reģistrēta vai neregistrēta tirgus dalībnieku apvienība (asociācija, savienība u.tml.) vai tās amatpersona.

Interpretējot terminu „vienošanās” ir jāmeklē vienošanās pazīmes, ņemot vērā šādas vienošanās formālo dabu. Par vienošanos var uzskatīt arī tādas vienošanās, kuras nav parakstītas vai pat ir izbeigtas – izšķirošais ir tas, vai tirgus dalībnieku faktiskā rīcība atbilst šādas vienošanās noteikumiem (*autoru kolektīvs, Eiropas Savienības tiesību piemērošana. Rokasgrāmata praktizējošiem juristiem, Tiesu namu aģentūra, 2007., 175.lpp*).

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secināja, ka ar tiem ir pierādīts fakts, ka pieteicējs ir vienojies ar pārējiem tirgus dalībniekiem par cenu paaugstināšanu, sākot ar 2005.gada 1.jūliju, pasažieru maršruta taksometru pārvadājumiem Liepājas pilsētā.

[5.4] Tiesa konstatēja, ka visi Liepājas pilsētas pasažieru maršruta taksometru pārvadātāji 2005.gada 14.aprīlī ir vērsušies Liepājas pilsētas domes sabiedriskā transporta komisijā ar kopīgu iesniegumu, lūdzot apstiprināt tarifu braucieniem ar maršrutu taksometriem Liepājas pilsētā Ls 0,30 apmērā (*lietas Pielikuma Nr.1 105.lapa*).

Minētais dokuments nepārprotami liecina par to, ka visi maršruta taksometru pārvadātāji ir savstarpēji saskaņojuši braukšanas maksas tarifu un par to kopīgi ir vienojušies.

Konkurences likumā nostiprinātā prasība, lai katras lietas dalībnieks pats autonomi noteiktu savas darbības politiku, stingri aizliedz starp šādiem tirgus dalībniekiem tiešus vai netiešus kontaktus, kuru mērķis vai iedarbība ir vai nu ietekmēt faktiskā vai potenciālā konkurenta rīcību tirgū, vai arī atklāt šādam konkurentam rīcības plānu, saskaņā ar kuru tirgus dalībnieks ir nolēmis rīkoties vai grasās rīkoties, ja šāda kontakta mērķis vai iedarbība ir tāda, lai radītu apstākļus konkurencei, kas neatbilst parastajiem attiecīgā tirgus apstākļiem. Šajā sakarā, nepastāvot pierādījumiem par pretējo, kas ir jāiesniedz ieinteresētajiem tirgus dalībniekiem, ir jāpieņem, ka uzņēmumi, kas piedalās darbībā un kas darbojas tirgū, ņem vērā informāciju, kas iegūta, apmainoties ar to ar konkurentiem, lai noteiktu to rīcību šajā tirgū (*sk. Eiropas Kopienu tiesas Pirmās instances tiesas 2007.gada 28.aprīļa sprieduma apvienotās lietās T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 un T-136/02 Bolloré SA u.c. pret Komisiju, 291.punktu*).

Konkurences tiesībās ir raksturīgi, ka ikvienam tirgus dalībniekam ir autonomi jānosaka politika, ko tas īsteno kopējā tirgū. Atbilstoši judikatūrai šāda autonomijas prasība neļauj starp uzņēmējiem uzņemt jebkādu tiešu vai netiešu kontaktu, kas varētu vai nu ietekmēt pašreizējā vai potenciālā konkurenta uzvedību tirgū, vai arī atklāt šādam konkurentam, kā tas ir izlēmis rīkoties tirgū pats vai attiecībā pret to, ja šo līgumu mērķis vai sekas ir tādu konkurences nosacījumu izveidošanās, kas neatbilst normāliem attiecīgā tirgus apstākļiem, ņemot vērā piegādāto preču vai pakalpojumu raksturu, uzņēmumu nozīmi un skaitu, kā arī minētā tirgus apmēru (*sk. Eiropas Kopienu tiesas 2006.gada 23.novembra sprieduma lietā C-238/05 ASNEF-EQUIFAX pret*

Administración del Estado 52. punktu, Eiropas Kopienu tiesas Pirmās instances tiesas 2008.gada 8.jūlija sprieduma lietā T-53/03 BPB plc, Slova [Slough] (Apvienotā Karaliste) pret Eiropas Kopienu Komisiju 107.punktu).

Tādejādi tiesa secināja, ka tirgus dalībnieki, tajā skaitā arī pieteicējs, ir pārkāpuši vienu no galvenajiem principiem konkurences tiesībās – konkurentu patstāvīgas rīcības principu. Proti, katram no tirgus dalībniekiem lēmums ir jāpieņem patstāvīgi, nepārrunājot to ar citiem tirgus dalībniekiem. Vēl jo vairāk, tirgus dalībnieki nedrīkst saskaņoti rīkoties un kopīgi veikt darbības, kas ir vērstas uz cenu noteikšanu, jo šādas darbības pašas par sevi deformē konkurenci un ir pretējas tās jēgai un mērķim.

[5.5] Tiesas ieskatā tas apstākļi, ka pieteicējs un pārējie maršruta taksometru pārvadātāji vienlaicīgi vienā un tajā pašā datumā ir cēlušies maršruta taksometru pārvadājumu cenu, liecina par to, ka arī pēc tam, kad tie ir vērsušies Liepājas pilsētas domes sabiedriskā transporta komisijā ar kopīgu iesniegumu, tie ir turpinājuši savstarpēji sazināties un pārrunājuši cenu celšanu 2005.gada 1.jūlijā.

Lai gan pieteicējs savos paskaidrojumos Padomei un tiesai noliedz, ka ir piedalījies sarunās par tarifu celšanu, kā arī tiesas sēdē pieteicēja amatpersona (persona, kas bija tiesīga pārstāvēt pieteicēju brīdī, kad tika paaugstināts tarifs) liecināja, ka nekādas savstarpējas sarunas par cenu celšanu nav bijušas, tiesa priekšroku deva citiem pierādījumiem lietā, kas liecina par to, ka pieteicējs ir apspriedis cenu celšanu ar citiem maršruta taksometru pārvadātājiem.

[5.6] Starp Liepājas pilsētas domi un visiem sešiem maršruta taksometru pārvadātājiem 2003.gada 1.janvārī ar katru pārvadātāju atsevišķi tika noslēgti tipveida līgumi par maršruta taksometru pārvadājumiem Liepājas pilsētā pa attiecīgiem maršrutiem – Nr.1, 2, 3, 4, 5, un 6 (*lietas Pielikuma Nr.1 35.-53.lapa*).

Minēto līgumu 2.1.9.punkts paredz, ka pārvadātājs apņemas informēt pasažierus par gaidāmajām izmaiņām maršrutā, tarifos utt. masu informācijas līdzekļos un gala pieturās vismaz 7 dienas pirms to stāšanās spēkā.

Laikraksta „Kurzemes Vārds” 2005.gada 22.jūnija numurā ir ievietota publikācija, kurā ir norādīts, ka no 2005.gada 1.jūlija paaugstināts braukšanas tarifs visos pilsētas maršruta taksometros (Nr.1; 2; 3; 4; 5; 6) (*lietas Pielikuma Nr.1 141.lapa*). Šī publikācija ir ievietota atbilstoši iepriekš minēto līgumu 2.1.9.punkta nosacījumiem – 8 dienas pirms jauno tarifu stāšanās spēkā.

Izvērtējot šā sludinājuma saturu kopumā, ir secināts, ka tas ir iesniegts no visiem maršruta taksometru pārvadātājiem, izpildot noslēgto līgumu nosacījumus, un šajā gadījumā nav nozīmes tam, ka sludinājuma ieviešanu laikrakstā ir apmaksājusi SIA „Centrdomnaremont” (*lietas Pielikuma Nr.1 125., 126.lapa*). Konkrētajā gadījumā svarīgs apstākļi ir tas, ka pieteicējs nav ievietojis pats savu sludinājumu un nav atsaucis SIA „Centrdomnaremont” ievietoto sludinājumu. Turklāt liecinieks R.E. tiesas sēdē norādīja, ka nesaskatīja nepieciešamību šo sludinājumu atsaukt, jo cenas tika celtas no 2005.gada 1.jūlija.

Uz to, ka maršruta taksometru pārvadātāju starpā notika sarunas par cenu paaugstināšanu, norāda SIA „Liepājas tūre” 2005.gada 16.augusta vēstule Nr.55 Padomei (*lietas Pielikuma Nr.1 33.lapa*), kā arī tiesas sēdē sniegtās liecinieku J.B. un A.K. liecības, kurās viņi norāda, ka neoficiālas sarunas starp pārvadātājiem par cenu paaugstināšanu ir bijušas.

Līdz ar to tiesai neradās šaubas par to, ka pieteicējs ir piedalījies sarunās par maršruta taksometru pārvadājumu tarifu paaugstināšanu no 2005.gada 1.jūlija.

[5.7] Ņemot vērā konstatēto, tiesa uzskatīja, ka Padome pamatoti secinājusi, ka pieteicējs ir pieļāvis Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkta pārkāpumu, jo pieteicējs ir vienojies ar pārējiem komersantiem, kas veic pasažieru maršruta taksometru pārvadājumus Liepājas pilsētā, par cenu paaugstināšanu pasažieru pārvadājumiem no 2005.gada 1.jūlija.

[5.8] Saskaņā ar Konkurences likuma 12.panta pirmo daļu, ja Padome konstatē tirgus dalībnieku darbībās šā likuma 11.panta pirmās daļas pārkāpumu, tā pieņem lēmumu par pārkāpuma konstatēšanu, tiesiskā pienākuma un naudas soda uzlikšanu.

Tā kā Padome pamatoti ir konstatējusi konkurences tiesību pārkāpumu pieteicēja darbībās, tad ir izvērtējama pieteicējam uzliktās soda naudas pamatotība.

[5.8.1] Padome ir konstatējusi, ka pieteicējs ir pieļāvis pārkāpumu, kas tiek definēts kā horizontālā karteļa vienošanās.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.862 1.1.punktu horizontālā karteļa vienošanās ir vienošanās starp konkurentiem, kuras mērķis ir kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci starp tiem, tai skaitā vienošanās par tiešu vai netiešu cenu vai tarifu noteikšanu jebkādā veidā vai to veidošanas noteikumiem, kā arī par tādas informācijas apmaiņu, kura attiecas uz cenām vai realizācijas noteikumiem, vienošanās par ražošanas vai realizācijas apjomu, tirgu, tehniskās attīstības vai investīciju ierobežošanu vai kontroli, vienošanās par tirgu sadali, ņemot vērā teritoriju, pircējus, piegādātājus vai citus nosacījumus, un vienošanās par piedalīšanos vai nepiedalīšanos konkursos vai izsolēs vai par šīs darbības (bezdarbības) noteikumiem.

Tā kā Padome pamatoti konstatēja, ka pieteicējs ir piedalījies vienošanās par maršruta taksometru pārvadājumu cenas noteikšanu no 2005.gada 1.jūlija, tad šāda pieteicēja darbība ir atzīstama par piedalīšanos horizontālā karteļa vienošanās.

Līdz ar to tiesa secināja, ka Padome pareizi ir kvalificējusi izdarīto pārkāpumu un atzinusi to par sevišķi smagu pārkāpumu atbilstoši Noteikumu Nr.862 15.punktam.

[5.8.2] Saskaņā ar Noteikumu Nr.862 13.punktu, nosakot naudas soda apmēru, ņem vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu.

Tiesa konstatēja, ka Padome, nosakot naudas sodu, ir ņēmusi vērā visus priekšnoteikumus soda noteikšanai un ir izdarījusi lietderības apsvērumus naudas soda apmēra noteikšanā, nosakot pieteicējam nelielu naudas sodu – Ls

500, kas ir uzskatāms par atbilstošu pieteicēja pieļautajam pārkāpumam, pastāvot apstākļiem, kādos tas tika pieļauts.

Tā kā vienošanās par cenu paaugstināšanu nav attaisnojama ar to, ka maršruta taksometru pārvadātājiem nebija skaidrs tiesiskais regulējums, kas nosaka tarifu paaugstināšanu, tad sods par pārkāpumu ir atzīstams par samērīgu un pilnībā atbilstošu.

[5.9] Ņemot vērā minēto, tiesa uzskatīja, ka Lēmums ir tiesisks administratīvais akts un tā atcelšanai pārsūdzētajā daļā nav pamata.

[6] Par Administratīvas rajona tiesas 2008.gada 19.augusta spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nepamatoti piemērojusi Konkurences likuma 1.panta 11.punktu un 11.panta 1.punktu (*acīmredzami domāts 11.panta pirmās daļas 1.punkts*).

[6.1] Nav pamata uzskatīt, ka publikācijas ievietošana laikrakstā „Kurzemes Vārds” notikusi, vienojoties ar pieteicēju. Tam ir būtiska nozīme lietā, jo publikācija bijusi pirms braukšanas maksas palielināšanas, līdz ar ko pārējiem konkurentiem bija iespējams uzzināt par konkurenta SIA „Centrdomnaremont” nodomu un attiecīgi izvērtēt braukšanas maksas palielināšanu arī savos maršrutos.

[6.2] Tiesa nav vērtējusi pieteicēja argumentus par to, ka pieteicējs nekad nav veicis jebkādus maksājumus SIA „Centrdomnaremont” ne saistībā ar ievietoto sludinājumu, ne par jebkādiem citiem pakalpojumiem saistībā ar maršrutu taksometru darbību.

[6.3] Tiesa nepamatoti nav ņēmusi vērā liecinieku *G.F., A.H., A.P., J.G., R.E.* un *A.K.* liecības par to, ka nekādas sarunas par braukšanas maksas palielināšanu maršrutu taksometros nav bijušas.

[6.4] Nekorekta ir atsauce uz SIA „Liepājas Tūre” vēstuli par it kā notikušajām sarunām tirgus dalībnieku starpā. Šāds vienpusējs apgalvojums, nenorādot sarunu dalībniekus, nevar būt pamats nelabvēlīga administratīvā akta piemērošanai. Jāņem vērā arī citu administratīvā procesa dalībnieku viedokļi.

[6.5] Apstākļi, ka Padome un tiesa konstatējušas kaut kādu iespējamo sadarbību starp SIA „Kings” un SIA „Centrdomnaremont” attiecībā uz sludinājuma ievietošanu arī nevar būt pamats nelabvēlīga administratīvā akta piemērošanai pieteicējam.

[7] Padome rakstveida paskaidrojumā par apelācijas sūdzību to neatzīst, norādot uz šādiem apstākļiem.

[7.1] Izvērtējot laikrakstā „Kurzemes Vārds” ievietoto sludinājuma saturu kopumā un kopsakarā ar starp Liepājas pilsētas domi un pieteicēju, kā arī citiem maršruta taksometru pārvadātājiem 2003.gada 1.janvārī noslēgtā līguma par maršrutu taksometru pārvadājumiem Liepājas pilsētā noteikumiem (īpaši 2.1.9.punktu), secināms, ka sludinājums iesniegts no visiem maršruta taksometru pārvadātājiem. Par to liecina arī pārvadātāju kopīgi parakstītais

Lēmuma 5.2.punktā minētais iesniegums Liepājas pilsētas sabiedriskā transporta komisijai, no kā var secināt, ka iesniedzēju starpā pastāvēja vienošanās par cenu noteikšanu.

Arī tiesa konstatējusi, ka pieteicējs nevis aktīvi norobežojies no iesaistīšanās horizontālā karteļa vienošanās vai informējusi uzraudzības iestādi par pārkāpumu, bet aktīvi iesaistījies sevišķi smagā Konkurences likuma pārkāpumā, tādejādi ļaujot to īstenot.

[7.2] Tiesa, izvērtējot pierādījumus kopumā, vieniem pierādījumiem devusi priekšroku attiecībā pret citiem, taču tas nenozīmē, ka tiesa šos pierādījumus nav ņēmusi vērā un vērtējusi.

[7.3] Lēmums pieņemts, pamatojoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem un izvērtējot visu Padomes iegūto informāciju kopumā.

Padomei nebija pamata uzskatīt, ka SIA „Liepājas tūre” sniegtā informācija ir nepatiesa, tās ticamību apstiprina un pamato citi Lēmuma 5.punktā konstatētie un izvērtētie apstākļi.

[7.4] Tiesa ir analizējusi visus pierādījumus lietā, nevis tikai apstākli, vai starp SIA „Kings” un SIA „Centrdomnaremont” pastāvējusi sadarbība attiecībā uz sludinājuma ieviešanu. Tādejādi nav pamatots pieteicēja iebildums, ka nelabvēlīgs administratīvais akts izdots un spriedums pieņemts, pamatojoties tikai uz šo faktu.

[8] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis pieteikumu un apelācijas sūdzību uzturēja uz tajos minētajiem motīviem.

Atbildētāja pārstāve pieteikumu un apelācijas sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmuma un rakstveida paskaidrojumu argumentāciju.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[10] Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka pieteicēja apelācijas sūdzības pamatā ir tie paši argumenti, kas norādīti pieteikumā un kurus Administratīvā rajona tiesa ir izvērtējusi 2008.gada 19.augusta spriedumā.

Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 307.panta ceturrtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā spriedumu motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus spriedumu motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka lietā Administratīvās rajona tiesas sniegtais pamatojums ir pareizs, tas atbilst lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem un ir pietiekams. Ievērojot minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst Administratīvās rajona tiesas spriedumu par tiesisku, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, kas minēta šā sprieduma [5.1] – [5.9] punktā, un tādēļ šajā spriedumā atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

[11] Papildus apgabaltiesa norāda turpmāko.

[11.1] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts) citā lietā, vērtējot Konkurences likumā lietotā saskaņotās vienošanās jēdziena saturu, norādījis turpmāko.

Saskaņā ar Konkurences likuma 1.panta 11.punktu ar terminu „vienošanās” ir saprotams divu vai vairāku tirgus dalībnieku līgums vai saskaņota darbība, kurā tirgus dalībnieki piedalās, kā arī lēmums, ko pieņēmusi reģistrēta vai neregistrēta tirgus dalībnieku apvienība vai tās amatpersona. Detalizētāk jēdzieni „līgums”, „saskaņota darbība” un „lēmums” likumā nav skaidroti. Senāta ieskatā šāda skaidrojuma trūkums pats par sevi nenoved pie secinājuma, ka tiesību norma par aizliegtās vienošanās pārkāpumu ir tik neskaidra, ka nav piemērojama ar pietiekamu paredzamību.

Saskaņā ar Konkurences likuma 2.pantu šā likuma mērķis ir aizsargāt, saglabāt un attīstīt brīvu, godīgu un vienlīdzīgu konkurenci visās tautsaimniecības nozarēs sabiedrības interesēs, ierobežojot tirgus koncentrāciju, uzliekot par pienākumu izbeigt konkurenci regulējošajos normatīvajos aktos aizliegtas darbības un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā saucot pie atbildības vainīgās personas. Senāta ieskatā no šīs tiesību normas izriet, ka ar Konkurences likumu likumdevējs vēlēties Latvijā tirgus ekonomikas apstākļos panākt efektīvu konkurenci, pēc iespējas novēršot pēc mērķa vai sekām konkurenci deformējošas darbības. Nemēģinot likuma tekstā tālāk par norādi uz līgumu, saskaņotām darbībām un lēmumu izskaidrot, kādā tieši veidā konkrētās darbības (vienošanos) var veikt, likumdevējs ir nodrošinājis pietiekami elastīgu likuma piemērošanu. Proti, formas, kādas tirgus dalībnieki var izmantot, lai kavētu, ierobežotu vai deformētu konkurenci, ir ļoti dažādas un laika gaitā mainās. Turklāt efektīvai konkurences aizsardzībai ir būtiski, lai Konkurences likums aptvertu ļoti plašu darbību spektru, neprasot, piemēram, tikai rakstveida līgumus, kuros varētu nepārprotami izlasīt, ka aizliegtā vienošanās ir bijusi. Līdz ar to izmantotie formulējumi ir pietiekami plaši, un galvenais ir konstatēt, vai tirgus dalībnieks ir veicis darbības, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana.

Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā ir aizliegti kā nesaderīgi ar kopējo tirgu visi nolīgumi uzņēmumu starpā, uzņēmumu apvienību lēmumi un saskaņotas darbības, kas var iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm un kuru mērķis vai sekas ir nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci kopējā

tirgū, tajā skaitā darbības, ar kurām tieši vai netieši nosaka iepirkuma vai pārdošanas cenas vai kādus citus tirdzniecības nosacījumus.

Konkurences likumā, tāpat kā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā, ir nošķirti trīs aizliegtas vienošanās veidi: tirgus dalībnieku līgums, saskaņota darbība un tirgus dalībnieku apvienības lēmums. Šāds regulējums paredzēts ar mērķi aizliegumā ietvert ne tikai tās uzņēmumu koordinācijas izpausmes, kuru pamatā ir līgums, bet arī citas konkurenci apdraudošas izpausmes. Piemēram, par saskaņotu darbību liecina koordinācija uzņēmumu starpā, lai gan tai nav visu līguma elementu (*sk. Eiropas Kopienu tiesas 1972.gada 14.jūlija sprieduma lietā 48/69 „Imperial Chemical Industries Ltd. pret Eiropas Komisiju” 64.-65.punktu*). Kā viens no pierādījumiem, kas var liecināt par saskaņotu darbību uzņēmumu starpā, ir informācijas apmaiņa par cenām (*sk. Eiropas Kopienu tiesas 1993.gada 31.marta sprieduma apvienotajās lietās 89, 104, 114, 116-117, 125-129/85 „A.Ahlström Osakeyhtiö un citi pret Eiropas Komisiju” 130.-132.punktu*).

Senāts atzina, ka aizliegtās vienošanās pārkāpums ir konstatējams gadījumā, ja tirgus dalībnieki nav rīkojušies neatkarīgi viens no otra (kas ir būtisks konkurences elements), bet cenu politikā ir atteikušies no savstarpējas sāncensības, cenšoties aizsargāt savas kopīgās intereses (*sk. Senāta 2008.gada 8.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA -344/2008 10.-14.punktu*).

[11.2] Šajā lietā pirmās instances tiesa atzinusi, ka pieteicējs ir izdarījis Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 1.punktā paredzēto aizliegtās vienošanās pārkāpumu.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, šādu secinājumu atzīst par pamatotu.

Senāts saistībā ar konkurences lietām norādījis, ka Eiropas Kopienu tiesa 2006.gada 21.septembra sprieduma lietā C-105/04P *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju* 94. un 135.punktā atzinusi, ka lielākajā daļā gadījumu pret konkurenci vērstu darbību vai nolīgumu pastāvēšana ir jāizsecina no noteikta skaita sakritību un norāžu, kuras, skatītas kopā un nepastāvot citam loģiskam izskaidrojumam, var veidot pierādījumu par konkurences normu pārkāpumu. Tātad par aizliegtu vienošanos esamību parasti liecina netieši pierādījumi, dažādu, savstarpēji saistītu faktu un apstākļu sakritība, to kopums (*sk. Senāta 2009.gada 29.jūnija spriedumā lietā Nr.SKA-234/2009 24.punktu*).

Apgabaltiesas ieskatā secinājums, ka konkurenti Liepājas maršrutu taksometru pārvadājumu jomā ir apmainījušies ar informāciju un vienojušies par braukšanas tarifa noteikšanu vienam pārvadājumam, izriet no lietā konstatētajiem apstākļiem:

- sākotnējās konkrētā tirgus konkurentu (tajā skaitā arī pieteicēja) vienošanās, ar kopīgo rakstveida iesniegumu vēršoties Liepājas pilsētas domē, kurā visi konkurenti kopīgi lūdz paaugstināt braukšanas tarifu līdz Ls 0,3;

- visu konkurentu braukšanas tarifa cenu paaugstināšana vienlaicīgi ar 2005.gada 1.jūliju;

- visi seši konkurenti braukšanas tarifa cenu noteica identiskā apmērā Ls 0,25;

- neviens no sešiem pārvadātājiem atsevišķi, savā vārdā, atbilstoši ar Liepājas domi noslēgto līgumu nosacījumiem (pienākums informēt pasažierus par gaidāmām izmaiņām tarifos masu informācijas līdzekļos vismaz 7 dienas pirms to stāšanās spēkā; visu līgumu 2.1.9.punkts) nav publicējis informāciju par tarifu izmaiņām no 2005.gada 1.jūlija, bet šāda informāciju par visiem kopā maršrutu taksometru maršrutiem tika publicēta astoņas dienas pirms tarifu paaugstināšanas laikrakstā „Liepājas Vārds”, nenorādot paziņojuma autorus;

- neviens no pieciem pārvadātājiem (izņemot SIA „Centrdomnaremont”, kurš minēto paziņojumu publicējis), kuri it kā savā vārda paziņojumu nav publicējuši, neatsauca citas personas publicējumu (kura autors nebija nosaukts) presē par braukšanas tarifu izmaiņām, kas attiecās uz šo piecu pārvadātāju apkalpotajiem maršrutiem.

Apgabaltiesas ieskatā minētie konstatētie apstākļi - sakritības, ka viens pārvadātājs publicēja sludinājumu par tarifu paaugstināšanu visos maršrutos, norādot konkrētu datumu un konkrētu braukšanas tarifa apmēru, un noteiktajā datumā (2006.gada 1.jūlijā) braukšanas tarifu visos maršrutos visi seši pārvadātāji paaugstina, nosakot braukšanas tarifu identisku sludinājumā publicētajam (Ls 0,25); ka divus mēnešus iepriekš (2005.gada 14.aprīlī) visi sešu pārvadātāju pārstāvji bija vienojušies par vienotā braukšanas tarifa noteikšanu Ls 0,3 apmērā, atbilstoši to atspoguļojot iesniegumā Liepājas domei, - minētās sakritības to kopumā norāda uz aizliegtu vienošanos esamību, par ko, kā norādījis Senāts, parasti liecina netieši pierādījumi, dažādu, savstarpēji saistītu faktu un apstākļu sakritība.

Arī apstākļi, ka lietā ir konstatēta sadarbība starp diviem pārvadātājiem (SIA „Kings” un SIA „Centrdomnaremont”) – pieteicēja un savstarpējiem konkurentiem, kuri iepriekš kopā ar pieteicēju bija parakstījuši kopīgo iesniegumu domei par braukšanas tarifa noteikšanu Ls 0,3 apmērā, netieši norāda uz to, ka ir notikusi koordinācija minēto konkurentu starpā.

Pieteicēja pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka iepriekš iesniegumā Liepājas domē lūdza noteikt braukšanas tarifu Ls 0,3 apmērā, jo šāda summa ir ekonomiski pamatota; paskaidroja, ka praktiski visi seši maršruti pa pilsētu dublējas, tikai gala punkti tiem ir atšķirīgi. Ievērojot minētos apstākļus, apgabaltiesas ieskatā sakritībā, ka pieteicējs tieši noteiktajā datumā, vienlaicīgi ar citiem pārvadātājiem ir paaugstinājis braukšanas tarifu, nosakot to Ls 0,25 apmērā, kaut ekonomiski pamatota summa ir Ls 0,3, nav loģiski izskaidrojama. Apgabaltiesas ieskatā konkurences apstākļos, ja konkurentu maršruti dublējās, loģiska būtu konkurenta rīcība, strādājot (vismaz sākotnēji) ar iepriekšējo tarifu Ls 0,2, tādējādi iegūstot vairāk klientus un, iespējams, lielākus ieņēmumus, nekā konkurenti ar augstāko tarifu; loģiski izskaidrojama būtu konkurenta rīcība, paaugstinot braukšanas tarifu vēlāk, ja ekonomisko aprēķinu rezultātā atklājas, ka lielāks klientu pieplūdums pie zemākiem tarifiem tomēr ir mazāk ekonomiski izdevīgs, nekā mazāks klientu skaits pie paaugstināta tarifa.

Apgabaltiesas ieskatā, ja arī pieteicējam tikai no sludinājuma kļūvis zināms iespējamā konkurenta nodoms tarifu paaugstināt, apšaubāmi, ka astoņu dienu laikā pieteicējs tehniski sagatavojās savu tarifu paaugstināšanai līdz tieši Ls 0,25, ja iepriekš šāda mērķa nebija (kā izriet no pieteicēja skaidrotā, mērķis paaugstināt tarifu bija, bet ekonomiski pamatota summa ir Ls 0,3).

Savukārt tiešie pierādījumi tam, ka maršruta taksometru pārvadātāju starpā notika sarunas par cenu paaugstināšanu, ir SIA „Liepājas tūre” 2005.gada 16.augusta vēstule Nr.55 Padomei, kā arī Administratīvās rajona tiesas sēdē liecinieku *J.B.* un *A.K.* sniegtās liecības, kurās viņi norāda, ka neoficiālas sarunas starp pārvadātājiem par cenu paaugstināšanu ir bijušas.

Tādējādi konstatējams, ka konkurenti nav rīkojušies neatkarīgi viens no otra (kas ir būtisks konkurences elements), bet cenu politikā ir atteikušies no savstarpējas sāncensības, cenšoties aizsargāt savas kopīgās intereses.

[11.3] Pieteicējs norāda, ka tiesa nepamatoti nav ņēmusi vērā liecinieku *G.F.* (*atbilstoši lietā esošajiem dokumentiem – G.F.*), *A.H.*, *A.P.*, *J.G.*, *R.E.* un *A.K.* liecības par to, ka nekādas sarunas par braukšanas maksas palielināšanu maršrutu taksometros nav bijušas.

Apgabaltiesa, pretēji pieteicēja apelācijas sūdzībā norādītajam, konstatē, ka liecinieks *A.K.* Administratīvās rajona tiesas sēdē ir liecināju, ka neoficiālas sarunas pārvadātāju starpā par braukšanas tarifa noteikšanu ir notikušas (tiesas sēdes protokols, *lietas 104.lapa*).

Liecinieki *A.H.* (SIA „Liepājas tūre”) un *A.P.* (SIA „Centrdomnaremont”) norādīja, ka par 2005.gada notikumiem saistība ar braukšanas tarifa paaugstināšanu neatceras, neko par to nezina, jo jautājums nav saistīts ar viņu pienākumiem; liecinieki *U.A.* un *R.E.* bija pieteicēja valdes locekļi (*R.E.* liecību sniegšanas brīdī strādāja par pieteicēja konsultantu).

Liecības par to, ka nekādas sarunas par braukšanas maksas palielināšanu maršrutu taksometros nav bijušas, sniedza liecinieks *G.F.* (SIA „Dantes”) un *J.G.* (SIA „Kings”).

Izvērtējot pierādījumus lietā, apgabaltiesa konstatē, ka lietā ir pretrunīgas liecības (*A.K.* un *J.B.* (SIA „Liepājas tūre”) norāda, ka sarunas par tarifa noteikšanu pārvadātāju starpā ir bijušas), liecinieki *G.F.* un *J.G.* norāda, ka sarunu par vienošanos par tarifu nav bijis; liecinieki *A.H.* un *A.P.* norādīja, ka jautājumi saistībā ar tarifu paaugstināšanu neietilpa viņu pienākumos, tādēļ šajā sakarā neko paskaidrot nevar.

Apgabaltiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, par ticamiem atzīst liecinieku *A.K.* un *J.B.* liecības, kas norāda uz to, ka vienošanās ir notikusi, jo minētais fakts apstiprinās ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Savukārt liecinieku *G.F.* (SIA „Dantes”) un *J.G.* (SIA „Kings”), kā arī *U.A.* un *R.E.* liecības apgabaltiesa vērtē kritiski un nepiedod tām ticamību, jo *U.A.* un *R.E.* ir pieteicēja darbinieki, tādēļ ir ieinteresētas personas, un viņu liecības varētu tikt sniegtas nolūkā, lai pieteicēju nesodītu; tāpat arī *G.F.* un *J.G.* kā pārvadātāju pārstāvji, norādot, ka viņu pārstāvētie uzņēmumi nav izdarījuši

pārkāpumus un nav vienojušies ar citiem paaugstināta braukšanas tarifa noteikšanā, ir ieinteresēti sniegt ziņas, kas nerunā par sliktu to pārstāvētajiem uzņēmumiem.

[11.4] Apgabaltiesa par pamatotu atzīst pieteicēja norādi, ka lietā nav pierādīts tas, ka publikācijas ievietošana laikrakstā „Kurzemes Vārds” notikusi, vienojoties ar pieteicēju vai ka pieteicējs būtu šo publikāciju apmaksājis. Apgabaltiesas ieskatā nav būtiskas nozīmes apstāklim, kurš tieši no konkurentiem ir sagatavojis un ievietojis sludinājumu un to apmaksājis. No sludinājuma teksta izriet, ka tas sniegts arī pieteicēja vārdā, jo tajā ir informācija par braukšanas tarifa paaugstināšanu no 2006.gada 1.jūlija līdz Ls 0,25 maršruta taksometros, kuri kursē pa 2.maršrutu, kurā pārvadājumus saskaņā ar noslēgto līgumu veic pieteicējs. Pieteicējs šo sludinājumu, ar kuru, kā tas paskaidro, viņam nav nekāda saistība, bet kas sniegts arī pieteicēja vārdā (attiecas uz visiem maršruta taksometru maršrutiem Liepājas pilsētā) nav atsaucis, bet tieši pretēji, ir rīkojies atbilstoši sludinājumā norādītajam. Tādējādi apgabaltiesa atzīst par pamatotu atbildētāja norādi, ka, lai arī nav pierādītas pieteicēja aktīvas darbības aizliegtajā vienošanās par brauciena tarifa noteikšanu (sludinājuma par tarifu maiņu ieviešanā un apmaksāšanā), pieteicējs šajā aizliegtajā vienošanās ir iesaistījies.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt akciju sabiedrības „Liepājas autobusu parks” pieteikumu par Konkurences padomes 2006.gada 28.jūnija lēmuma Nr.E02-61 (prot.Nr.40, 4.§) atcelšanu daļā, ar kuru akciju sabiedrībai „Liepājas autobusu parks” uzlikts naudas sods Ls 500 apmērā un uzlikts pienākums paziņot Konkurences padomei par uzliktā soda samaksu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	<i>(paraksts)</i>	K.Krastiņa
Tiesneši	<i>(paraksts)</i>	V.Endzelis
	<i>(paraksts)</i>	L.Vīnkalna

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās apgabaltiesas tiesnese
Rīgā 2009.gada 21.decembrī

K.Krastiņa